

# UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<b>II K 364/19</b>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
<b>1. USTALENIE FAKTÓW</b>			
<b>1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. M.	w dniu 18 listopada 2019 roku w W. gm. D. woj. (...) (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc	

w stanie nietrzeźwości o zawartości 0,46 mg/l tj. 0,96 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, jak również nie dostosował się wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie II Wydział Karny sygn. akt II K 276/15 z dnia 15 lutego 2016 roku, gdzie orzeczono dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz nie stosując się jednocześnie do Decyzji Starosty (...) nr Km. (...)15.2011.RD z dnia 20.04.2011 r. o cofnięci uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kategorii BT prawa jazdy

***tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk w zb. z art. 244 w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk***

zmodyfikowany w pkt 1 wyroku:

poprzez ustalenie że czynu tego dopuścił się w stanie ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do rozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem

***tj. występku z art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk***

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 18 listopada 2019 roku S. M. kierował samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym. Po godzinie 18:00 jechał drogą gruntową w W.. Przed jazdą spożywał alkohol.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego S. M.</p>	<p>k. 27, 00:10:25-00:15:08 na k. 89v-90</p>	
<p>2. Policjant KPP w W. st. sierż. Ł. W. (1) jadąc tego dnia z miejscowości W. do M. zobaczył nadjeżdżający z naprzeciwka samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Kierujący tym pojazdem zjechała z drogi na pobocze i zatrzymała się. Policjant zatrzymała się. Podeszedł do samochodu V. P., otworzył drzwi i wyczuł silną woń alkoholu. Ł. W. (1) powiadomił o tym dyżurnego KPP w W..</p> <p>Funkcjonariusze Policji po przybyciu na miejsce, zbadali stan trzeźwości I. K. przy pomocy urządzenia (...) z wynikiem: o godz. 18:47 – 0,48 mg/l, o godz. 19:01 - 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego S. M.</p> <p>protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem</p> <p>AlcoQuant wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>k. 27, 00:10:25-00:15:08 na k. 89v-90</p> <p>k. 3-4</p>	
<p>3. S. M. został następnie przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem (...) poddany został kolejnym badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości.</p>	<p>protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem</p> <p>(...) wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>k. 5-6</p>	

<p>Badanie wykazało u S. M. o godz. 19:16 – 0,46 mg/l, o godz. 19:19 – 0,47 mg/l. I. K. znajdował się w stanie nietrzeźwości.</p>			
<p>4. S. M. prowadził pojazd mechaniczny będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo i jednocześnie nie stosując się do Decyzji Starosty (...) nr KM. (...)(...) z dnia 20.04.2011 roku o cofnięci uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kategorii BT.</p>	<p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 15 lutego 2016 roku,, sygn.. akt II K 276/15</p> <p>Decyzji Starosty (...) nr Km. (...).15.2011.RD z dnia 20.04.2011 r.</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>k. 11</p> <p>k. 19</p> <p>k. 93</p>	
<p>5. S. M. został poddany badaniom przez dwóch biegłych psychiatrów i biegłego psychologa, którzy w wydanej opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej nie rozpoznali u niego choroby psychicznej, rozpoznali upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, ołepienie lekkiego stopnia, ograniczone zaburzenia osobowości oraz zespół zależności alkoholowej. T. criminis S. M. miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim</p>	<p>opinii sądowo-psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>k. 117-122</p>	

postępowaniem. Może brać udział w postępowaniu przed sądem, jednak nie może prowadzić obrony w sposób samodzielny i rozsądny.			
6. S. M. urodził się w (...) roku. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie podstawowe z przyuczeniem do zawodu w charakterze ślusarza mechanika. Nie pracuje. Utrzymuje się z renty w wysokości 1024 złotych brutto, pozostaje na utrzymaniu matki. Jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 12 hektarów.	dane podane do protokołu rozprawy	00:01:54-00:06:51 na k. 89v	
<b>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<b>2. OCENA DOWODÓW</b>			
<b>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.1 - 1.1.4, 1.1.6</p> <p>1.1.2 – 1.1.3</p> <p>1.1.4</p> <p>1.1.4</p> <p>1.1.4</p> <p>1.1.5</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego S. M.</p> <p>protokół badania stanu trzeźwości urzędzeniem</p> <p>(...)wraz ze świadectwem wzorcowania</p> <p>protokół badania stanu trzeźwości urzędzeniem</p> <p>A. A..o/04</p> <p>wraz ze świadectwem wzorcowania</p> <p>odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 15 lutego 2016 roku, sygn.. akt II K 276/15</p> <p>Decyzji Starosty (...) nr KM. (...).15.2011.RD z dnia 20.04.2011 r.</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p> <p>opinii sądowo-psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>- na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego w całości,</p> <p>- S. M. przyznał do kierowania samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym po spożyciu alkoholu,</p> <p>- wyjaśnienia w tym zakresie są zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, wspólnie tworzą spójną i logiczną całość.</p> <p>- nie ma żadnych podstaw do tego, aby podważyć prawidłowość przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Policji czynności w postaci zbadania stanu trzeźwości oskarżonego ani też rzetelności spisanych z tych czynności protokołów;</p> <p>- badanie przeprowadzono w sposób rzetelny i zgodnie z obowiązującymi procedurami;</p> <p>-nie budził żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nim informacji</p> <p>- ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania</p>	

		<p>-nie budził żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nim informacji</p> <p>- ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania</p> <p>-nie budził żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nim informacji</p> <p>- ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania</p> <p>- opinia sporządzona przez biegłych psychiatrów i biegłego psychologa jest jasna, rzetelna i kompletna,</p> <p>- Sąd w pełni podziela wnioski końcowe sformułowane w tej opinii.</p>	
<p><b>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p><b>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b></p>			





powietrznego - główny przedmiot ochrony) oraz życie i zdrowie - dodatkowy przedmiot ochrony (J. Piórkowska-Flieger, w: Bojarski, Kodeks karny, 2006, s. 320).

Z treści art. 178a § 1 kk wynika, że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze – sprawca powinien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie – prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny powinien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy stwierdzić, że wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Niewątpliwie S. M. prowadził pojazd mechaniczny. Oskarżony kierował bowiem samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sąd Najwyższy uznał, że: „pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym

na nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (wyr. SN z 4.2.1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, Nr 10). Prowadzenie pojazdu nie ma swojej legalnej definicji. Nie ma jednak wątpliwości, że prowadzenie pojazdu immanentnie łączy się z podjęciem czynności polegających na wprawieniu pojazdu w ruch, a następnie na utrzymywaniu pojazdu w ruchu (R.A. Stefański, Glosa do wyroku SN z 22.7.1993 r.; II KRN 110/93 oraz J. Wojciechowski, Kodeks karny, s. 102).

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm<sup>( 3)</sup> wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Funkcjonariusze Policji po przybyciu do miejscowości W. zbadali stan trzeźwości S. M. przy pomocy urządzenia (...)z wynikiem: o godz. 18:47 – 0,48 mg/l, o godz. 19:01- 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

S. M. został następnie przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urzędzeniem (...) poddany został kolejnym badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u S. M. o godz. 19:16 – 0,46 mg/l, o godz. 19:19 – 0,47 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiar te zostały potwierdzone w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości.

S. M. kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, że dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub powietrznym, (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04, KZS 2004/9/3). Nie może budzić wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – poruszał się bowiem drogą gruntową z M. w kierunku W..

Ustawodawca w przepisie art. 178a § 4 kk

zawarł kwalifikowany typ przestępstwa z art. 178a § 1 kk, którego jednym z alternatywnie określonych znamion uzasadniających surowszą reakcję prawnokarną jest fakt uprzedniego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości w dniu 18 listopada 2019 roku kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 15 lutego 2016 roku w sprawie II K 276/15. Skazanie te w dacie orzekania w niniejszej sprawie nie uległo zatarciu, należy stwierdzić więc, że dopuścił się on przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk.

Występek z art. 178a § 1 i 4 kk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Niezbędna jest więc świadomość sprawcy, że może

znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, spożywając alkohol w dniu zdarzenia, bezpośrednio przed prowadzeniem pojazdu zdawał sobie sprawę z tego, że nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego, co jednoznacznie potwierdzają złożone przez niego przed Sądem wyjaśnienia, mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że od strony podmiotowej oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk. Podkreślić należy, że kwestia karalności tego rodzaju zachowań jest powszechnie znana, a ponadto oskarżony wcześniej był karany za to przestępstwo.

Zgodnie z art. 244 kk, karze pozbawienia wolności podlega m.in. ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów. Dobrem chronionym

komentowanym przepisem jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości w zakresie wykonania orzeczonych przez sądy zakazów, obowiązków lub nakazów.

Występek z art. 244 kk ma charakter umyślny, a zatem podmiotową przesłanką odpowiedzialności jest świadomość sprawcy, iż narusza ciężący na nim z mocy orzeczenia sądu zakaz. W grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia zakazu, jak zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie możliwość, iż narusza zakaz lub obowiązek orzeczony przez Sąd i z tym się godzi (zob. A. Marek, Komentarz do art. 244 kodeksu karnego [w:] Kodeks karny. Komentarz, LEX 2007).

W obliczu dokonanych przez Sąd ustaleń, nie budzi wątpliwości, że S. M. swoim zachowaniem wypełnił także ustawowe znamiona art. 244 kk. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 15 lutego 2016 roku sygn. akt II K 276/15 orzeczono wobec niego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W okresie obowiązywania orzeczonego zakazu, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, którym niewątpliwie jest samochód osobowy marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W ocenie Sądu Stanisław M. zarzucanego mu czynu z art. 244 kk dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Niewątpliwie miał wiedzę o obowiązującym go dożywotnim zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i w sposób świadomy dopuścił się złamania tego zakazu.

Zgodnie z art. 180a kk, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Przestępstwo ma charakter umyślny i może być popełnione w zamiarze zarówno bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca musi obejmować swoją świadomością również to, że decyzja o cofnięciu uprawnień jest prawomocna.

W obliczu dokonanych przez Sąd ustaleń, nie budzi wątpliwości, że S. M. swoim zachowaniem wypełnił także ustawowe znamiona art. 180a kk. Prawomocną decyzją Starosty (...) nr KM. (...).15.2011.RD z dnia 20.04.2011 r. cofnięto oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B, T z powodu stwierdzenia istnienia przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania pojazdami.

Oskarżony w dniu 18 listopada 2019 roku, wbrew w/w decyzji Starosty (...) kierował po drodze publicznej pojazdem mechanicznym, tj. samochodem osobowym marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W ocenie Sądu Stanisław M. zarzucanego mu czynu z art. 180a kk dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Niewątpliwie miał wiedzę o wydanej wobec niego decyzji (oskarżony osobiście ją odebrał) i jej prawomocności.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony działał umyślnie, choć w warunkach ograniczonej poczytalności i to z zamiarem bezpośrednim.



	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<b>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M.	1 2 3		- sprawca czynu z art. 178a § 4 kk podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Takiej

4

5

6

7

8

samej odpowiedzialności karnej podlega sprawca czynu z art. 244 kk

- sprawca czynu z art. 180a podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2

- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów,

- oceniając przedmiotową sprawę, Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego właściwie jest orzeczenie kary pozbawienia wolności, bowiem kara łagodniejszego rodzaju nie spełni celów przed nią stawianych. Kara grzywny ani kara ograniczenia wolności nie byłyby również adekwatne do stopnia jego winy, jak również stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie kary pozbawienia wolności jest

najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować. Należy zauważyć, iż oskarżony był już uprzednio karany za przestępstwo prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości na karę grzywny i wymierzona kara nie przyniosła oczekiwanego rezultatu. W ocenie Sądu oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków ze swojego nagannego zachowania, bezkrytycznie podchodzi do popełnionego przestępstwa.

- wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk.

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, jednak w czasie popełnienia czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem,

-oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez S. M. jest wysoki,

- oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a co za

tym idzie takiego, które bardzo często w sposób bezpośredni zagraża najwyższym dobrom chronionym prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Podkreślić należy, że prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. S. M. narażał na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, ale też innych uczestników tego ruchu, dodatkowo oskarżony swoim czynem wyczerpał również znamiona dwóch innych przestępstw z art. 244 i art. 180a. A zatem przestępstwo popełnione przez oskarżonego wyrządzone zostało również przeciwko dobru jakim jest wymiar sprawiedliwości (art. 244), a w ramach tego zapewnienie wykonania orzeczeń sądu, jak i przeciwko porządkowi publicznemu - respektowania decyzji organów administracji (art. 180a). Zachowanie oskarżonego świadczy zatem o tym, że lekceważy on obowiązki nakładane na niego prawomocnym wyrokiem Sądu, jak również decyzją właściwego organu. Należy mieć także na względzie okoliczność, iż orzeczony wobec skazanego zakaz prowadzenia pojazdów

stanowił konsekwencję popełnienia przez oskarżonego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji polegającego na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości. Orzeczony zakaz, a tym bardziej decyzja właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, miały wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego, albowiem był on dla siebie i innych uczestników tego ruchu potencjalnym źródłem zagrożenia bezpieczeństwa.

Oskarżony swym zachowaniem w istocie doprowadził do sytuacji, w której orzeczony wobec niego zakaz, jak i wydana decyzja o cofnięciu uprawnień, przestały spełniać swoje funkcje.

- oskarżony spożywał alkohol bezpośrednio przed prowadzeniem pojazdu, bezkrytycznie podchodzi do popełnionego przestępstwa,

- zgodnie z art. 69 § 1 kk, zawieszając S. M. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zważył na to, że jej wymiar nie przekracza 1 roku, w czasie popełnienia przestępstw oskarżony nie był skazany na karę pozbawienia wolności oraz że jest to wystarczające

dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa;

- Sąd miał na uwadze także przesłanki wskazane w art. 69 § 2 i 3 kk. Sąd wyraża przekonanie, że wykonanie kary bezwzględnej pozbawienia wolności nie jest niezbędne dla resocjalizacji oskarżonego. W ocenie Sądu, S. M. nie można uznać za osobę, która wchodzi stale w konflikt z prawem i wymaga izolacji z uwagi na stwarzane niebezpieczeństwo. Co więcej, warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nie oznacza, że oskarżony pozostanie bezkarny. W przypadku nieprawidłowego przebiegu wyznaczonego okresu próby, zawsze będzie można zarządzić wykonanie oskarżonemu kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, sam fakt skazania oraz możliwość zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności skłoni oskarżonego do przemyślenia swego postępowania oraz do powrotu na drogę poszanowania porządku prawnego

- na podstawie art. 70 § 1 kk Sąd wyznaczył okres próby na 3 lata. W ocenie Sądu,

wskazany okres próby będzie wystarczający do osiągnięcia celu instytucji probacji, jak również pozwoli zweryfikować trafność prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonego, a jednocześnie skontrolować postawę i zachowanie oskarżonego w tym czasie

- na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu - biegli rozpoznali u oskarżonego zespół zależności alkoholowej - nałożenie tego obowiązku wzmoże kontrolę zachowania oskarżonego w okresie próby, może wspomóc oskarżonego w podjęciu decyzji o poddaniu się terapii uzależnień

- na podstawie art. 73 § 1 kk Sąd oddał oskarżonego w wyznaczonym okresie próby pod dozór kuratora sądowego - dla wzmożenia kontroli zachowania oskarżonego w wyznaczonym okresie próby,

- na podstawie art. 71 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 10 złotych – biorąc pod uwagę cele wychowawcze

kary sąd uznała za zasadne orzeczenie obok kary pozbawienia wolności również kary grzywny,

- zgodnie z art. 42 § 4 kk, Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w § 3 tego przepisu,

-orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych było zatem w niniejszej sprawie obligatoryjne,

- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów,

- zgodnie z art. art. 42 § 1a pkt 1 i 2 kk Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie skazania osoby za czyn



		<p>określony w art. 180a kk i art. 244 kk,</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- zgodnie z art. 43 § 1 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechaniczny orzeka się na okres od roku do 15 lat,</li> <li>- Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat,</li> <li>- orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przypadku skazania z art. 244 kk i art. 180 a kk jest obligatoryjne.</li> <li>- na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych</li> <li>- przepis art. 43a § 2 kk wskazuje, że orzeczenie wobec oskarżonego wskazanego świadczenia pieniężnego jest obligatoryjne w sytuacji za przestępstwo z art. 178a § 4 kk</li> <li>- jego wysokość została orzeczona wobec oskarżonego w najniższym możliwym wymiarze czyli przez zasądzenie od niego na rzecz wskazanego Funduszu kwoty 10.000 zł</li> </ul>
<p>5. <b>INNE ROZSTRZYGNIECIA</b></p>		

<b>ZAWARTE W</b>			
<b>WYROKU</b>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<b>6. INNE ZAGADNIENIA</b>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<b>7. KOSZTY PROCESU</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
9 10	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 i § 4 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3		

października 2016 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 723,24 złotych, w tym podatek VAT w stawce 23%, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. M. z urzędu.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, w tym okoliczność, że posiada on stały dochód z tytułu niewysokiej renty, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 230 złotych tytułem opłaty a na podstawie art. 624 § 1 kpk wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.

**8. PODPIS**